

Nr 150.

Av herr **Janson** i Kungsör, *angående visst medgivande i avseende å fortsatt upplåtelse av arrenderätt till vissa torp och lägenheter under Kungsörs kungsladugård.*

Vid 1917 års riksdag erhöles en del torp och backstugulägenheter under Kungsörs kungsladugård rätt att friköpa sig från dem åliggande dagsverksskyldighet till kungsladugården.

Ett antal av ej mindre än 43 sådana torp och lägenheter utom de förenämnda hade ock begärt att få åtnjuta samma rätt, men churu utredning förelåg och värdering, vilken av sökandena godkändes, även företagits, beslöt riksdagen, att detta ej kunde ske förr än efter en ny utredning.

Som denna utredning ännu icke är slutförd, och kontrakten mellan såväl torpens som backstugornas besittare och kungsladugårdens arrendator utgår nu den 14 mars 1918, frukta de alla, att den gamla, orättvisa och för de flesta högst betungande dagsverksskyldigheten åter skall påläggas dem för en oviss framtid.

De äro alla villiga att i stället få rätt att lämna en viss arrendesumma till staten tills den tid, då de få lämna lösensumman för sina respektive lägenheter, inträder.

Då, som nämnt, en förut skedd utredning framlagt ett förslag om viss lösensumma för varje torp och backstugulägenhet, och denna värdering godkänts av såväl sökandena som riksdagen, synes det vara rätt och billigt, att dessa 43 nu må kunna bli befriade från dagsverksskyldigheten, såväl som de, vilka i följd friköpa sig, och i stället, såsom ett provisorium till den dag, då köpesumman erlägges, få rätt att direkt till staten erlägga t. ex. 5 % å den värdesumma, som satts å lägenheten.

På grund av ovanstående hemställer jag vördsamt, det riksdagen behagade besluta,

att Kungsörstorpen N:ris 6, 7 a—7 h, 8—16, 45, 50, 70, 71 a, 71 bc, 72 a, 72 b, 72 c och 73, Backstugulägenheterna B 5, 6, 9—11, 13 a, 13 b, 13 c, 16, 20, 22, 34, 48, 49, 50 och 51, vilkas arrendekontrakt utgår den 14 mars 1918, må, från den dagen, till den dag det erlagts lösensumma för respektive lägenhet, få rätt att direkt till staten erlægga en arrendesumma utgörande 5 % årlig ränta å det värde, som åsatts varje lägenhet som lösensumma.

Stockholm den 26 januari 1918.

Adolf Janson.

I motionens syfte instämma:

C. J. Ericsson.

Albert Zander.